

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2016. december

XXIII. évf. 12. szám

„Hol van a zsidók királya...?”

„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” Máté 2, 1-2

Kedves Testvérem! Ha valaki betérne Hozzád Karácsony ünnepén, és megkérdezné Tőled: „Hol van a zsidók királya?” - hogyan reagálnál? Mit válaszolnál arra a kérdésre: „Ünnepedben, életedben, családotban, hol van Jézus Krisztus?” Jut-e számára hely?” - mivel ez az ünnep Róla szól és mindnyájunk megváltásáról. Te, ki e sorokat olvasod, minden biztonnyal tudod ezt, de egyre jogosabb a kérdés, mert ma már egyre kevesebb „megkeresztelt” tudja, s tudna válaszolni a feltett kérdésekre. Sokan csak a csillogó fáig és a halom ajándékig jutnak el, s talán még valahol érzik és tudják, hogy ez a szeretet ünnepe. De azt, hogy Ki az igazi „Szeretet”, Ki a legnagyobb „Ajándék”, kit e világ kaphat? - Aki lehajolt hozzánk mennyei dicsőségéből, hogy értünk életét adja, kifizetve bűneinkért az árat, s hogy hit által nekünk örök életet ajándékozzon, így adva már e földi életünknek értelmet, célt, reménységet - ezt már sok „ünneplő” nem tudja.

De, legyünk egy kicsit őszinték önmagunkhoz, akik vasárnaponként ott ülünk az istentiszteleteken: hányszor és hányszor csak a „körítés” minőségére és mennyiségére törekszünk, és ezzel eltakarjuk az „Ünnepet”?! Megadjuk a módját a terítésnek és terítéknek, de hogy magát az Ünnepet is meghívjuk, arra kevesen gondolunk. Pedig, Ő nem csak úm. „nagy-ünnepek”-en akar „Vendégünk” lenni; nem csak szívünk „sarkában” akar szállást kérni, hanem „trónjára” akar ülni; az „ÉN” helyére „Ő” akar kerülni, de nem társ, hanem egyedüli ÚR-ként.

Miért volt igazi „karácsonyuk” a napkeleti bölcseknek? Mert hallottak vagy olvastak valamiről, aminek jelét már feltűnni is látták az égen, és elkezdtek kutatni, keresni. Utána jártak a dolgoknak (követték a csillagot), s amikor egy bizonyos ponton elakadtak, Isten Igéje (a királyi palotában a főpapok és írástudók által! - vö.: Mt 2,4) útbaigazította őket. Majd ismét, hit által útnak indultak, követték a csillagot,

míglen megérkeztek a helyhez, ahol személyesen találkozhattak - most már nem csak a zsidók, de - a világmindenség Királyával, Urával.

És miért nem volt a nép vezetőinek igazi „karácsonya”? Mert az Írás és annak ismerete ugyan a birtokukban volt (csak nem az ő szívükben - vö.: V. Móz 6,6), de annyira „földhözragadottak” voltak, hogy még a szemüket sem emelték az égre, hogy észrevegyék azt a különös csillagot, melyre pedig más népek felfigyeltek és követésére indultak. Amikor pedig elérkezett az „idők teljessége”, és a pogány világ ébresztgeti őket, nem hogy nem indulnak a várva várt Messiás elé hódolatukat és tiszteletüket kifejezni, hanem még fel is háborodtak.

Igen, mert szájukkal óhajtották megjelenését, de szívükkel még nem. Lehet, féltek attól, hogy bűnös kis életüket, ami addig még talán pénzt is hozott a házhoz, el kell hagyniuk. De, Jézus ezért jött! Hogy ami megromlott, azt újjá teremtsen. A rosszat elvegye, s hogy egy sokkal jobbal ajándékozzon meg!

Kedves Testvérem! Te hogyan készülsz az ünnepekre? Van-e adventi utad? Vagy csak „belecseppensz” az ünnepekbe, s ideges leszel, mint Heródesék a palotában, s már alig várod, hogy vége legyen mindennek?

A bölcsek ajándékokat is vittek Jézusnak, kitérták kincsesládáikat, de tulajdonképpen ők lettek az igazi megajándékozottak. Mi is azért adhatunk ezen az ünnepen, mert Ő adott. De, hogy mi is igazi megajándékozottak lehessünk, nekünk is ki kell tárunk előtte szívünket, hogy ott örök lakozást vehessen, s az ünnepek után már ne a régi, világi utunkat járjuk, hanem „más úton” menjünk Vele és Általa.

Kívánom kedves Karácsonyt váró Testvéreimnek, hogy az „Ige testté létele”-nek (Jn 1,14) csodája ne csak ünnephez kötött, hanem állandó és élő valóság legyen mindannyiunk életében, hogy az igazi, krisztusi agapé szeretet ne halványuljon el az ünnep távolodásával, hanem egyre inkább kiteljesedhessen az Ő dicsőségére, s hogy így lehessünk „só és világosság” (vö.: Mt 5,13.14) azok életében, akik még lelki sötétségben bolyonganak (Nélküle) az élet útvesztőiben.

Beňadik Adrián

**ISTENTŐL MEGÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁN A SZERKESZTŐSÉG**

2017

Január

1	V	Újév, Fruzsina
2	H	Ábel
3	K	Benjámin
4	Sz	Leona
5	Cs	Simon
6	P	Boldizsár, Vizkereszt
7	Sz	Attila
8	V	Gyöngyvér
9	H	Marcell
10	K	Melánia
11	Sz	Ágota
12	Cs	Ernő
13	P	Veronika
14	Sz	Büdög
15	V	Lóránt
16	H	Gusztáv
17	K	Antal
18	Sz	Piroska
19	Cs	Sára
20	P	Fábián
21	Sz	Ágnes
22	V	Artúr
23	H	Zelma
24	K	Timót
25	Sz	Pál
26	Cs	Vanda
27	P	Angelika
28	Sz	Károly
29	V	Adél
30	H	Martina
31	K	Marcella, Petúr

Február

1	Sz	Ignác
2	Cs	Karolin
3	P	Balázs
4	Sz	Ráhel
5	V	Ágota
6	H	Dorottya
7	K	Tódor, Rómeó
8	Sz	Aranka
9	Cs	Abigél, Alex
10	P	Elvira
11	Sz	Bertold, Marietta
12	V	Lídia, Lívia
13	H	Ella, Linda
14	K	Bálint, Valentin
15	Sz	Kobos, Georgina
16	Cs	Juliamma, Lilla
17	P	Donát
18	Sz	Bernadett, Konrád
19	V	Zsuzsanna
20	H	Aladár, Álmos
21	K	Eleonóra
22	Sz	Gerzson
23	Cs	Alfréd
24	P	Mátyás
25	Sz	Géza
26	V	Edina
27	H	Ákos, Bátor
28	K	Elemér

Március

1	Sz	Albin
2	Cs	Lujza, Gottlieb
3	P	Kornélia
4	Sz	Kázmér
5	V	Adorján, Adrián, Böjt I.
6	H	Leonóra, Inez
7	K	Tamás
8	Sz	Zoltán
9	Cs	Franciska, Fanni
10	P	Ildikó
11	Sz	Szilárd
12	V	Gergely, Böjt II.
13	H	Krisztián, Ajtony
14	K	Matild
15	Sz	Kristóf
16	Cs	Magyar nemzeti ünnep
17	P	Henrietta
18	Sz	Gerrit
19	V	Sándor, Ede
20	H	József, Bánk, Böjt III.
21	K	Klaudia, Hubert
22	Sz	Benedek
23	Cs	Beáta, Izolda
24	P	Emőke
25	Sz	Gábor, Karina
26	V	Iren, Irsz
27	H	Emánuel, Böjt IV.
28	K	Hajnalka
29	Sz	Gedeon
30	Cs	Augusta
31	P	Zalán

Április

1	Sz	Hugó
2	V	Áron, Böjt V.
3	H	Buda, Richárd
4	K	Izidor
5	Sz	Vince
6	Cs	Vilmos, Biborka
7	P	Herman
8	Sz	Dénes
9	V	Virágvasárnap, Erhard
10	H	Zsolt
11	K	Leó, Szaniszló
12	Sz	Gyula
13	Cs	Lida
14	P	Nagy péntek, Tibor
15	Sz	Anasztázia, Tas
16	V	Húsvétvasárnap, Csongor
17	H	Húsvéthétfő, Rudolf
18	K	Andrea, Ilma
19	Sz	Emma
20	Cs	Tivadar
21	P	Konrád
22	Sz	Csilla, Noémi
23	V	Béla
24	H	György
25	K	Márk
26	Sz	Ervin
27	Cs	Zita
28	P	Valéria
29	Sz	Péter
30	V	Katalin, Kitti

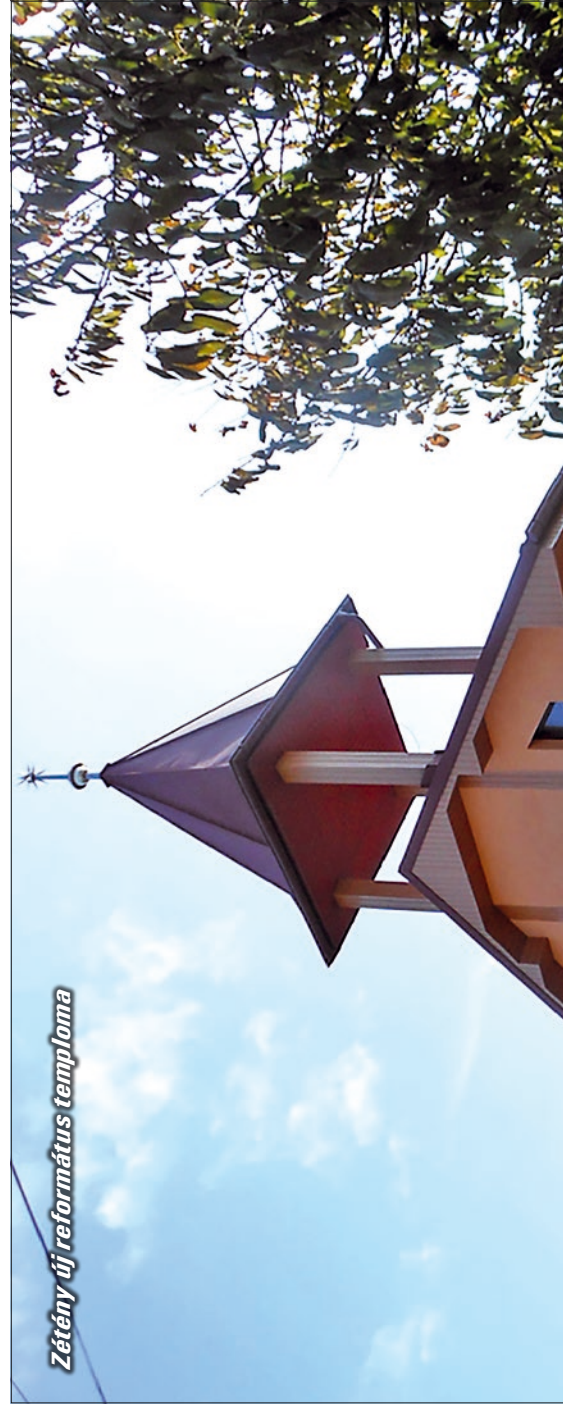
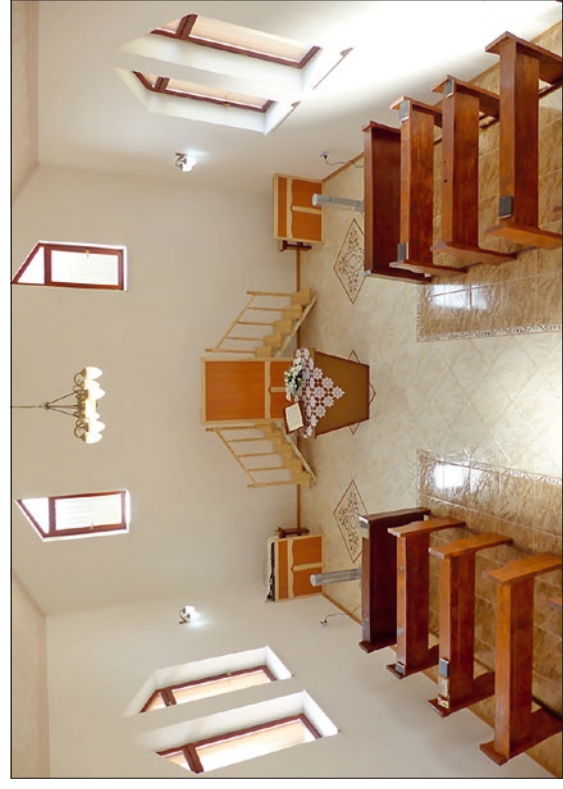
Május

1	H	Fülöp, Jakab
2	K	Zsigmond
3	Sz	Tímea, Irma
4	Cs	Mónika, Flórián
5	P	Györgyi
6	Sz	Ivett, Frida
7	V	Gizella
8	H	Mihály
9	K	Gergely
10	Sz	Ármin, Pálma
11	Cs	Ferenc
12	P	Pongrác
13	Sz	Szervác, Imola
14	V	Bonifác
15	H	Zsófia, Szonja
16	K	Mózes, Botond
17	Sz	Paszka
18	Cs	Erik, Alexandra
19	P	Ivó, Milán
20	Sz	Bernát, Felícia
21	V	Konstantin
22	H	Júlia, Rita
23	K	Dezso
24	Sz	Eszter, Eliza
25	Cs	Áldozásünnep, Orbán
26	P	Fülöp, Evelin
27	Sz	Hella
28	V	Emil, Csanád
29	H	Magdolna
30	K	Janka, Zsanett, Nándor
31	Sz	Angéla, Petronella

Június

1	Cs	Tünde
2	P	Kármén, Anita, Anna
3	Sz	Klotild
4	V	Pünkösdi I., Bulcsú
5	H	Pünkösdi II.,
6	K	Fatime, Ferdinánd
7	Sz	Norbert, Cintia
8	Cs	Róbert
9	P	Medárd
10	Sz	Félix
11	V	Margit, Gréta
12	H	Viló
13	K	Antal, Anett
14	Sz	Vazul
15	Cs	Jolán, Vid
16	P	Jusztin
17	Sz	Laura, Alida
18	V	Arnold, Levente
19	H	Gyárfás
20	K	Valéria, Rafael
21	Sz	Alajos, Leila
22	Cs	Paulina
23	P	Zoltán
24	Sz	Iván
25	V	Vilmos
26	H	János, Pál
27	K	László
28	Sz	Levente, Irén
29	Cs	Péter
30	P	Pál

Zétény új református temploma

Példát mutató vagyok! És akkor...?(!)

“Ezért tehát a lankadt kezeket és a megroskadt térdeket erősítsétek meg, és egyenes ösvényen járjatok, hogy a sánta meg ne botoljon, hanem inkább meggyógyuljon.” (Zsid. 12, 12-13.)

Az ember általában a könnyebb utat választja, már csak a „szabad akarat” okozta lélek- és értelemferdülés miatt is, mely szerint teljesen kifogatja azt a mondatot, hogy a világ nem a véleményétől, hanem a példájától változhat meg. Ez a bölcsesség manapság egy legyintéssel, s némi cifra gondolatsorral ki is van elégítve, s jóváhagyva az a látásmód, hogy inkább változzon meg az, akinek véleménye és példája nem egyezik a miénkkel, sőt, fülét-farkát is húzza be, s lehetőleg oly módon tegye jóvá „hibáját”, hogy az bennünket - a vita lezárásaként - a lehető legjobb fényben tüntessen fel. A józan ítélőképesség lényegtelen.

Ha tetszik, ha nem, kicsit gondoljuk végig magatartásunkat, és lássuk be, a mi tetteink és kimondott gondolataink mögött is sokszor megbújik ez a szörnyű látásmód. Ha valakit zavar, ahogy beszélek, ne álljon velem szóba, ha valaki nem ért egyet azzal, amit mondok, nem kötelező tovább hallgatni, ha valakinek nem tetszik, amit csinálok, arra van az ajtó.. Az emberek oly dacosan, arrogánsan tudnak megnyilvánulni, oly könnyelműen eresztik hosszú pórásra nyelvüket, mellyel lelkeket tipornak össze csak azért, mert hirtelenkedőnek lenni könnyebb. Haragtól, dühtől lila ködben úszik agyunk, kígyót- békát kiabálunk egymásra, majd elvárjuk, hogy az emberek megértsék, hogy stresszes világban élünk, s ezzel szépen ki is kerültük a „ne haragudj, igazad van” kínessá vált szófordulatot. Azonban, ha mi állunk a másik oldalon és mi hallgatjuk mind ezen pillanatnyilag lelketlen panaszárdatot és esztelenség-elméletet, akkor mélységesen felháborodunk, hogy az a másik miért nem gondolkodik, mielőtt mindenfélével földig bombáz. Amint ezt az előzőekben megírtam, az ember egoista, és csak a saját javát lesi, meg sem próbálja a másik helyébe gondolni magát, a másik fejével gondolkodni, hiszen akkor lehet, hogy saját véleményét is megcáfolná. Híj, ez pedig teljességgel lehetetlen, mert nekem van igazam. Tisztelet a kivételnek és a kivételes megvilágosodásnak, adott esetben. Oly könnyen fő fel az „agyvizünk”, és gondolataink fröcsögését sokszor oly nehéz leállítanunk. Pedig csak le kellene kapcsolni, hogy ne rotyogjon tovább. Hogyan? Nagy levegő, szükség szerint még egy nagy levegő, majd pedig gondolj bele, minden okkal történik. Nincs kivétel, de van megoldás.

Hogy mindez hogyan függ össze a karácsonnyal? Megváltónk születik nekünk, Aki közbenjárásával megóv bennünket attól, hogy felszínes és lelketlen életet éljünk. Kérnünk kell Őt és a jó Isten ad erőt, tiszta látást, hogy a modern módon megfogalmazott „stresszes” bensőnket kordában tudjuk tartani. Nem mintha a stressz modern fogalom lenne. Eltelt pár ezer év, rengeteg háború és kegyetlen diktátorok által vezetett korszak, s még mi kapunk idegrohamot, ha épp nincs internet-elérhetőség két percig. Az emberek a világ számos pontján csak tiszta vizet és meleg takarót áhítanak, s mi hálátlankodunk, elégedetlenkedünk, és kapott értékeinket,

Simon András grafikája

talentumainkat a földbe tiporjuk, elpazaroljuk azon sírva, miért nincs több, más, még még... Pedig azt a többet és mást sem értékelnénk jobban, mint az eddigieket. Nem véletlen, hogy „Aki a kicsit nem becsüli, a nagyot nem érdemli.” Egyszerűen, ha keresztyén mivoltunknak megfelelően szeretnénk élni életünket, akkor igenis le kell csilapodnunk, le kell vennünk az egyénileg kialakított szűrőberendezésünket szemünkről, szívünkről, és engednünk kell, hogy a jó Isten áldása, kegyelme bennünket is megérintsen, átjárjon és emberségre, tisztességre, szeretetre, békétűrésre.. tanítson. Csak így lehetünk képesek arra a küldetésre, melyet a Zsidókhöz írt levélben is olvasunk, mely üzenet a „szerelem ünnepe” alkalmából mély értelemmel bír.

Bár minden napnak szeretetben kellene telnie, de hát az embert valahogy rá kell bírnia a médiának, hogy a szeretet nevében még többet költjön.. „Ha szereted őt, megveszed neki.” Igaz, útközben keresztülgá-

zolsz egy csomó emberen, megy a vetélkedés és versengés, kinek szebb-több-jobb, s ettől úgy igazán szeretetteljes az egész ünnep. Pár év múlva mikulásmintás fürdőruhánk is lesz, s a műkarácsonyfát már iskola-kezdéskor feldíszítjük, hogy biztosan teljes legyen a karácsonyunk. ...**Ha a lelki készülődésünk legalább egy tizede lenne annak a fizikai karácsonykodásnak, amit a modern ember művel, akkor templomaink is legalább olyan közkedvelt helyek lehetnének, mint a karácsonyi vásárok!**

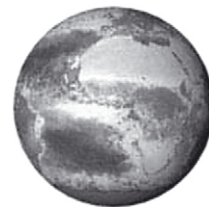
Hadd mondjam el, mennyire felháborított, amikor az egyik bevásárlóközpontban november 8-án megláttam az 5 m-es karácsonyfát. Igen, tudom, már a díszek, ajándék-kínálatok, reklámok sokkal hamarabb megjelennek, tudjuk, látjuk. Viszont, ha sodródunk az árral, és hagyjuk hogy a csillogás „ismét” a hatalmába kerítsen, akkor hogyan fogunk tudni eleget tenni küldetésünknek? *“Ezért tehát a lankadt kezeket és a megroskadt térdeket erősítsétek meg, és egyenes ösvényen járjatok, hogy a sánta meg ne botoljon, hanem inkább meggyógyuljon.”* – ahhoz, hogy másokat vezetni tudjunk, nekünk is egyenes ösvényen kell járnunk. Nem elég elvárnunk a világtól, hogy szeressen bennünket, nekünk kellene a jó Istent annyira szeretnünk, hogy meghallgassuk Igéjét, naponta fohászjunk Hozzá, hogy adjon erőt és szeretetet felebarátainkkal való kapcsolatunkban, hogy észrevegyük mások gyengeségeit, hol szorul segítségre, s tudjunk örömteli szívvel a segítségére sietni. Mindemmel, ha nekünk vannak hiányosságaink, félelmeink, hagyjuk, hogy valaki a segítségünkre legyen. Az egoizmus is lehet kétoldalú. Óvakodnunk kell saját kísértéseinktől, meg kell tanulnunk kezelni őket, s iparkodnunk kellene, hogy saját, felebarátaink és családtagjaink adventjét, karácsonyát, életét szeretetteljesebbé, lelkiekben gazdagabbá tegyük.

Ha pedig másokat segítünk, azáltal mi is gazdagodunk. Ha másokat gyógyítunk, azáltal a mi lelkünk is gyógyul. Ha példát mutatunk, azáltal mi is erősödünk, s talán a mi véleményünk is megváltozik.

Kívánok Neked Kedves Olvasó lelkiekben gazdag adventi időszakot, Karácsonyt, Új Évet, hogy szíved örömteli, békés legyen, ezt tovább tudd adni környezetednek, s hogy mindenható Urunk gazdag áldása, kegyelme kíséren.

Csoma Annamária

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

**BÁZELI ÚJSÁG: A NEMZETKÖZI SAJTÓ LEVIZSGÁZOTT A TRUMP VÁLASZTÁS SORÁN
A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN FOLYAMATOSAN A MI PUBLIKÁCIÓINK
VALÓSZÍNŰSÍTETTÉK TRUMP GYŐZELMÉT**

Az amerikai elnökválasztást megelőzően négy írásban foglalkoztunk a választás kimenetelének esélyeivel. Az írások a kolozsvári Agnus Rádió blog felületén jelentek meg e sorok írójának elemzéseiként. Visszatérő refrénje volt a cikkeknek: a magyar sajtó miért hallgat? A magyar média miért nem szól, ír erről? Miről is? Arról, hogy az USA még mindig protestáns ország, ahol komoly hagyományai vannak a választásokon nem csak a protestáns szavazók mozgósításának, de a katolikusokénak is. A keresztyének társadalmi, közéleti felelőssége most is választási tényező volt. E hagyományos történelmi egyházi táborhoz hozzájött még a hatalmas lendülettel növekvő új protestáns áramlat, az evangélikál szavazók sok milliós tábora. Mindegyik cikkben írtam a Barna Group közvélemény-kutatási adatai alapján arról, hogy a vallásos hitnek lesz várhatóan a legnagyobb befolyása a szavazás kimenetelére. Tehát a vallásos választók sikeres megszólításának és mozgósításának. Ennek kapcsán megjegyeztem: nálunk notóriusan került téma a vallási komponens. Amerika-szakértők szólaltak meg esti híradásokban nálunk heteken keresztül, akik gazdasági, politikai latolgatásait mondták el. Egyetlen szó nem esett erről a megkerülhetetlen komponensről. Majd a Trump és Clinton rajongók hitéről és „ideológiájukról” szólt a következő elemzés. Aztán a gyorsmérleget elemezte a harmadik cikk, már a választás eredményének tudatában „Nem tévedtek bizonyos előrejelzések” címmel. A negyedikben, melynek címe meglepően sok olvasó érdeklődését keltette fel: „Uram, irgalmazz Amerikának!”, ismét statisztikai összevetések, százalékos kimutatások szerepeltek, tehát a tények alapján vizsgáltam meg és mutattam be az Olvasóknak a Trump győzelemben a keresztyén indítású szavazók döntésének mozgatórugóit. A refrén ebben a cikkben is ez volt: „Amiről itthon továbbra sem írnak, nem beszélnek”. Érthetetlen volt és maradt a magyar sajtó nagyothallása, ami teljes egészében összhangban látszik lenni a nemzetközi sajtó bénázásával. Hivatalos helyekre, médiafelügyelethez és máshova küldött leveleim a cikkek kíséretében abszolút visszhangtalanok maradtak. Jelzéseimre senki egy betűvel sem reagált. Ennyire nem működik az alapvető kommunikáció a tájékoztatásban hazánkban (sem)? Vagy ennyire irányítottan működnek a dolgok? Ki irányít ilyen pontatlanul? Mindenesetre a Basler Zeitung és a nagy médiakonzern, az Axel Springer-Verlag, Kiadó legalább vállalta a dicstelen szereplést, és önkritikát gyakorolt, ahogyan a www.pro-mediemagazin.de legutóbbi online kiadásában és más lapokban is olvashatjuk. (Forrás: www.pro-mediemagazin.de) **Szemleíró: Dr Békefy Lajos**

„MEGALÁZTUK AZ OLVASÓKAT ÉS LEBECSÜLTÜNK A VÁLASZTÓKAT” – ilyen és hasonló fogalmazás került a német lapokban az olvasók elé. Dr. Matthias Döpfner, az Axel Springer SE médiabirodalom elnöke egyik kommentárjában egyenesen így fogalmazott: a média csődöt mondott a Trump-tudósításokkal. Érthetetlen, hogy Németországban és az USA-ban is egyetlen számottevő újságíró sem látta, sejtette, valószínűsítette Donald Trump választási győzelmét? A Zeit c. lap kiadója, Josef Joffe 2016 januárjában így fogalmazott: „Trumpból nem lesz semmi”.

kiadója, Josef Joffe 2016 januárjában így fogalmazott: „Trumpból nem lesz semmi”.

HAMAR ELKEZDŐDÖTT A SZAKMAI „MEA CULPA” – DE VALAHOL LEGALÁBB ELKEZDŐDÖTT! – A neves szerző, újságíró, Hajo Schumacher remélhetőleg nem csak verbális önkritikáját így fogalmazta meg: „Újságíróként nem teljesítettem feladatomat”. A Berliner Morgenpost-ban arra is rámutatott: az a 60 millió választó, aki Trumpra adta szavazatát, nem lehet mind idióta

(így!). (Bár már ez a fogalmazás, még így utólag is a választók lebecsülését jelenti, mert aki így „formálja” a közvéleményt, az ne csodálkozzék, hogy a történelem kicselezi őt!). Pedig Schumacher korábban is megengedte magának az ilyen jellegű „triviális szociológiát” – jegyzi meg a német protestáns hírügynökség szemleírója, aki hozzáteszi: Úgy tűnik, ő semmit sem tudott az emberek álmairól és gondjairól. Schumacher pedig így értelmezi saját híradásai szemléletét: „Ahelyett, hogy pontosan odafigyeltem volna, kérdeztem volna, éppen azt tettem, amit ezeknek a választóknak a szemükre vettem. Sztereotípiákat fogalmaztam, előítéleteket, kész véleményeket közöltem, *kikapcsoltam az agyamat*”. Arroganciának, és közönyösségnek nevezte ezt az általa is tanúsított újságírói magatartást.

SPRINGER KIADÓ: A MÉDIA CSÖDÖT MONDOTT.

– A már idézett Dr. Matthias Döpfner, a Bild és a Die Welt nevű nagy olvasottságú lapok konzernelnöke kommentárjában kerek-perec így fogalmaz: a média csődöt mondott. „Trump kampányszerű küzdelmet folytatott. De valahogy a fair magatartás pályaszélen maradt” – tette hozzá. „Az emberek gondjait, akik a fennálló politikai garnitúrától már elidegenedtek, és Trumpnál kerestek védelmet, nem vettük komo-

lyan, sőt olykor nevetségessé tettük őket”. És ez megbosszulta magát a voksolásnál.

KEMÉNY SVÁJCI KRITIKA A NEMZETKÖZI ÚJSÁGÍRÓ TÁRSADALOMRÓL. – A *Basler Zeitung*, a Bázeli Újság a választás igazi veszteségeinek nevezte az újságírók nemzetközi hadát. Trump szavait a nemzetközi tudósítások sokszor pontatlanul adták vissza – írja a bázeli lap elemzője, *Markus Somm*. „A negatív interpretációk a maximumon keringtek mindenféle. Mindent megtettek, hogy akadályozzák ezt az embert – és semmitől sem riadtak vissza. Kommentárok, vélemények, képek, idézetek, tudósítások, riportok, tények, *mind-mind manipuláltak, elferdítve jelentek meg, annak érdekében, hogy a valóságot olyannak mutassák be, amilyennek előre ők akarták látni és láttatni*”. Ez olyan leleplező értékelés, hogy ehhez nincs mit hozzátennünk.

A NEW YORK TIMES ÍGY ÍRT A VÁLASZTÁSOK UTÁN: a Trump-támogatókat lebecsültük. A *Washington Post* pedig: Trump választási győzelméről az elképzelések olyan szörnyűek voltak, hogy a média álmvilágba menekült. A New York Times további, némiképpen önigazolóló elemzéseinek a summája, ahogyan ők fogalmaztak: Donald Trump totálisan szokatlan stílusa minket és a médiát is arra a következtetésre juttatta, hogy támogatottságát az amerikai választók körében abszolút alábecsültük.

„HALLVÁN HALLJATOK, DE NE ÉRTSETEK, LÁT-VÁN LÁSSATOK, DE NE ISMERJETEK” (Máté 13,14). – Mindezek után csak egyetlen kérdés merül fel bennem: a *Barna Csoport* alapos és mély merítésű elemzéseit az amerikai és a német kollégák nem olvasták? Vagy ezzel a sok tényezővel Trump választá-

si győzelmét jó előre valószínűsítő elemzés sorozattal kapcsolatban is úgy vélekedtek, mint a Trump szimpatizánsokról? Lebecsülően, arrogánsan, közömbösséggel vagy nevetségessé tevő manipulálással? Egyik súlyosabb újságírói, mi több emberi és állampolgári tévedés, mint a másik! Nincs mit felhozni önmaguk igazolására, hiszen voltak előremutató és valóság közeli elemzések – időben! Vagy az újságírók nem olvasnak – másokat és eleget? A tájékoztatók nem tájékozódnak? Hol van akkor az írástudók felelőssége és a szakmaiság? A 60 milliónyi Trump választó protestáns és evangélikál többsége tudta, mit tesz – tájékozottan, felelősen, hittel és hazaszeretettel. Mert ezek a fogalmak és tulajdonságok bizony összetartoznak. A Barna Csoport statisztikái is figyelmeztették őket.

VANITATUM VANITAS! – A még mindig erősen protestáns USA most is leckét adott – a nemzetközi sajtó nagy, nagyobb és legnagyobb hírességeinek, akarom írni: hírügynökségeinek, meg az olvasók millióinak is. Nekem meg eszembe jut, amit az evangélium iránti közönyről, a farizeusok és írástudók szakmai „arroganciájáról” mondott Jézus: „*Kihez hasonlítam tehát ezt a nemzedéket?... Hasonlók a piacon ülő gyermekekhez, akik azt kiáltják egymásnak: Zenéljünk nektek, és nem táncoltatok...*” (Luk 7,31-32). S hogy Ézsaiás, az ószövetségi jóvólátó is megszólaljon tanulságos Igéjével, idézzük fel az őt citáló Jézust: „*Beteljesedik rajtuk Ézsaiás jóvendölése: 'Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjete! Mert megkövödött e nép szíve'*” (Máté 13,14-15). Bizony felettébb nagy hiábavalóság úgy írni, hogy semmit se mondjunk. Vagy ami még rosszabb: a való torz mását írják le azok, akiknek az igazat, sőt a valót kellene leírniuk! *Vanitatum vanitas* – hiúságok hiúsága, felettébb nagy hiábavalóság így írni – az USA-ban, Németországban, és bizonyosan Magyarországon is!

GYÜLEKEZETEINK életéből

Lapunk alapító főszerkesztője 60 éves

"Viaskodni fognak ugyan ellened, de nem győznek meg téged, mert én veled vagyok, azt mondja az Úr, hogy megszabadítsalak téged."
(Jer1:19)

Ft. Csoma Lászlót, lapunk alapító főszerkesztőjét, a Szlovákiai Magyar Református Lelkesegyesület elnökét köszöntötték ez év októberében a deregnyői református egyházközségben, 60. születésnapja alkalmából. További szolgálatát a Mindenható áldása kísérfje családjá, gyülekezete és a szolgatársak körében.

A Szerkesztőség nevében,

Györky Szilvia

Kisgéresen avatták fel a málenkij robot központi emlékművét

A kisgéresi községi önkormányzat és a Fórum Kisebbségkutató Intézet közösen szervezte meg a Felvidékről a szovjet munkatáborokba elhurcoltak központi emlékművének a felavatását és a témával kapcsolatos emlékkonferenciát Kisgéresen november 23-án.

Az 1944-es éveket követően a szovjet katonák csak „felszabadítók” lehettek, nem volt ajánlatos ezt a rendszert emlegetni. Generációk titkok homályában nőttek fel, pedig óriási tragédiát éltek meg a községek. Gondoljunk bele, egyes falvakból száz meg száz fiatal tűnt el. Szándékos volt az elletetetlenítés, de közösségeink túlélték.

„Tudjuk, hogy majd minden érintett településen van egy egy emléktábla, de eddig nem volt olyan központi emlékmű, amely egy közös emlékezésnek a helye, ahol alkalomadtán össze lehet jönni” – mondta Simon Attila. Hozzátette, egy hagyományt meg kell teremteni. „Reméljük, ezzel a nappal hagyományt teremtettünk, ahol közösen meg tudnak majd emlékezni. Ennek a jegyében zajlik majd holnap is Kassán az emlékkonferencia” – nyilatkozta a Felvidék.ma-nak Simon Attila, a Fórum Kisebbségkutató Intézet igazgatója. Az emlékműavatást emlékkonferencia előzte meg a felvidéki málenkij robotról a kultúrházban, ahol a megjelent közjogi és egyházi méltóságokat és a szép számban megjelenteket Furik Csaba, Kisgéres polgármestere üdvözölte. A tanácskozást Simon Attila vezette.

Köteles László, aki Szepsiben és környékén történészként is elkezdte kutatni a málenkij robot történetét, a Bódvölgyét érintő deportálásokat vázolta. Mint mondta, a kemény magyar falvakat igyekeztek megtörni, így például Tornagörgőt, Somodit. A családja is érintett volt. Elmondta, hogy mindenkit megfélemlítettek, s ritka eset volt, hogy valaki nem reszlovakizált. Felhívta a figyelmet, hogy a málenkij robotra elhurcoltakról a mai napig nincsenek pontos adataink. „A borzalmakról nem volt szabad beszélni. 1989-ig erről az időről legfeljebb olyan feljegyzéseket olvashattunk, hogy a Kaukázusban halt meg. Városokban nincs közösségi emlékezet, s ugyanígy a szórványainkban sem tudjuk, hány embert, s kiket vittek el” – szögezte le.

Lukáč Gábor Kistárkányból érkezett. A fiatalember néhány éve Komáromban végzett a Selye János Egyetemen, s elkötelezett a málenkij robot eseményeinek kutatása témájá-

ban, amely a Bodrogekben és Ung-vidéken ugyancsak feldolgozatlan. „Nagyon nehéz kutatni, hiszen már lassan nincsenek élő adatközlők. Sajnos, a Bodrogekben nem juttattunk el a Szolyvai emlékparkba adatokat, nincs is intézményes háttér” – mondta. Ugyanakkor többek közt Lelész, Királyhelmece, Bodrogszerdahely, Kisgéres, Nagykapos településekről vannak adatok. Reményének adott hangot, hogy a konferencia jó alap lesz ahhoz, hogy komolyabb kutatás is elinduljon az 1944. november és december között zajlott elhurcolások feltárására. Dobos Ferenc adatait használta. A Bodrogekben 8800 lakos élt, 1790 főt hurcoltak el, közülük 685 hunyt el, azaz 38,5%. Kisgéresen 1941-es adatok szerint 328 férfi élt, s a 18-60 évesek közül 170 főt hurcoltak el, akikből 104 elhunyt, ez több mint 60%. „Láthatjuk, nem maradt férfi munkaerő a faluban. A földeket művelni kellett, véleményem szerint ez nagyban elősegítette a szövetkezet megalakulását” – s emlékeztetett arra, hogy a Bodrogekben erőszakmentesen ment végbe a szövetkezetesítés.

Koós István nyugalmazott tanár a Nagybalogi tragédiák címmel írt könyvet ezen időről. Kegyetlen újkori rabszolgasorsnak nevezte a málenkij robotot, s pontos adatokkal mesélte el a kihurcolások körülményeit. Ez Gömörben is több települést érintett, köztük Nagybalog, Uzapanyit, Abafalva, Szentkirály falvakból vittek el fiatalokat az orosz Donyec-medencébe. Nagybalogon tíz éve 2006-ban állítottak emléket. 136 embert hurcoltak el, közülük 19 maradt kint, s a szénporos földben nyugosszák örök álmu-
kat.

Először mutatták be az Ártatlan bűnösök – gömöriek a szovjet lágerekben című dokumentumfilmet, melynek két megszólalója szintén az Uzapanyitról és Nagybalogról elhurcoltakra emlékezett. Lehotay Aladár Uzapanyiton már gyerekkora óta foglalkozott az 1945-48 közötti időszakkal, s ki is jutott a lágerekbe tanulmányútra. Simon Ilonka néni hajlandó volt arról beszélni, hogy mit is élt át a lágerekben. Jarábik Gabriella, a Szlovák Nemzeti Múzeum – Szlovákiai Magyar Kultúra Múzeuma pozsonyi igazgatója elmondta, hogy 14 éve munkálkodnak azon, hogy felkutassák a történeteket, a kisfilm elkészítésére a magyarországi Emberi Erőforrások Minisztériumától kaptak támogatást, s minden középiskolába eljuttatják azt.

Simon Attila hozzátette, nagyon jó példa, ahogyan Nagybalogon sikerült összegyűjteni a történeteket. Ez példát mutat arra, hogy van remény a többi bodroeki, ung-vidéki, abaúji és gömri településen is.

Simon Attila, a Fórum Kisebbségkutató Intézet igazgatója emlékeztet arra, hogy nagy adósságunk van a Felvidéken ezen a területen. Az intézet javaslatára állítottak Kisgéresen központi emlékművet, hiszen itt volt a legtöbb áldozta a málenkij robotnak.

Az emlékműavatásra az iskola melletti parkban került

sor. Beszédet Furik Csaba, Kisgéres polgármestere, Földváryné Kiss Réka, a budapesti Nemzeti Emlékezet Bizottsága elnöke és Haraszi Attila, Magyarország Kassai Főkonzulátusának főkonzulja mondott.

Földváryné Kiss Réka, a budapesti Nemzeti Emlékezet Bizottság elnöke, a Gulág Emlékbizottság tagja Csoóri Sándor szavait idézte, aki azt véste papírra, s a szívünkbe, hogy felejteni sokféleképpen úgyis, ha nem a lényegre emlékezünk. „Az azt hiszem ez a mai nap nem is lehet méltóbb emlékezés és felidézése Csoóri Sándor gondolatainak, hogy itt valóban a lényegre emlékezünk. Ha kimondjuk azt a három szót, hogy málenkij robot, gulág és gupvi, akkor ma már talán sokan tudják, de mindig nem elegendő, hogy a kis munka és a szovjet táboroknak a rendszere mit jelentett a 20. sz. magyarság történetében. Ez a három szó a szovjet elnyomó, kíméletlen rendszerének a szimbóluma, több millió ember közös sorsa” – emlékeztetett Földváryné Kiss Réka.

Haraszi Attila, Magyarország Kassai Főkonzulátusának főkonzulja (Fotó: Homoly Erzsó/Felvidék.ma)

„A most leleplezett Lipcsey György Munkácsy-díjas szobrászművész alkotása az emlékezés mellett tudtára adja az elkövetkező nemzedékeknek azt, hogy a második világháború utáni szovjet munkatáborok története szomorú és értelmetlen epizódja Európa és az emberiség történelmének” – mondta Haraszi Attila, Magyarország Kassai Főkonzulátusának főkonzulja.

Kisgéres polgármestere, Furik Csaba beszédében három szót emelt ki. A köszönet-hála; adósságtörlesztés és sorvállalás fogalmak köré szötte gondolatait. Kifejtette, mindenkinek

hálás, akik segítettek, hogy az iskola melletti kicsi kert térré alakulhatott. Elmondta, nagyon sok fehér folt van történelmünkben. A régi rendszernek több bűne van, elhallgattatta a történeteket, féligazságok derültek csak ki. Történelemtanárként tanította ezt a kort, de mindig azzal szembesült, hogy a diákok döbbenet és hitetlenül állnak az elmondottak előtt.

„Akikről itt ma megemlékeztünk, egyetlen bűnük volt, hogy magyarok voltak. Vállalták magyarságukat. S mikor hazatértek sok hazugsággal találkoztak, de újra építettek házat és hazát. Nagyon sok szenvedésen mentek keresztül, mégis megmaradtak annak, aminek születtek, magyarnak” – mondta Furik Csaba, akinek nagyapja négy és fél évig szenvedett a gulágon.

Furik Csaba, Kisgéres polgármestere (Fotó: Homoly Erzsó/Felvidék.ma)

Az emlékművet Pásztor Zoltán, római katolikus püspöki helynök szentelte fel, a felavatott emlékmű körül összegyűlteket pedig Géresi Róbert, a Szlovákiai Református Keresztény Egyház püspökhelyettese áldotta meg. Közreműködött a kisgéresi református egyházközség kórusa.

Az emlékmű mementő. Arányaiban Kisgéresről hurcolták el a legtöbb fiataalt. Az 1944-45-ben a Bodrogköz, az Ung-vidék, az Abauj-Torna és Gömör településeiről a szovjet munkatáborokba tömegesen elhurcoltak és a szovjet lágerek valamennyi magyar áldozatának az emlékműve zarándokhellyé, az első felvidéki központi emlékhellyé válhat.

Írta: Homoly Erzsó - Fotó: Homoly Erzsó/Felvidék.ma

Emlékezés közösen, mint egy nagy család

2016. október 31-én öt gyülekezetnek a tagjai tettek eleget a pozbai harangszó hívogatásának.

A helyi lelkész, **Dukon András** a Zsoltárok könyvéből köszöntötte az egybegyűlteket: „*Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy böles szívhez jussunk!*” (Zsolt. 90:12)

Az igehirdetés Róm. 15:1-7 illetve Ef. 6:7-8 alapján volt hirdelve. Hangsúlyozva volt, hogy az Úr kegyelméből lehetünk együtt. Összekapcsol bennünket a néhai lelkipásztorok emléke. Még ennyi év elteltével is összehoztak minket egykori szolgálataik. De összeköt minket a reformáció is, amit ma öt gyülekezet ünnepel együtt, a pozbai, barsbaracscai, barsbesei, újlóti és a magyarországi nagyigmándi testvérgyülekezet.

Egyébként a testvérgyülekezet 2009-ben járt első ízben Pozbán, s akkor is a reformáció ünnepére érkezve. Egyben

akkor lett leleplezve a néhai **Szentkúti Kiss Károly** lelkész emlékére állított emléktábla. Ugyanis ő a pozbai gyülekezet után Nagyigmándon szolgált tovább. Ezen emléktáblán a köv. ige áll: „*Mert amelyek régen megírtattak, a mi tanulságunkra írtattak meg...*” (Róm.15:4) A hétfői ünnepi alkalmon ezért is volt ez az igevers választva felolvasásra.

Dukon András helyi lelkész az úrasztalától köszönti az egybegyűlteket

Az igehirdetést követően a megemlékezés az úrasztalától folytatódott. Emlékeztünk **néhai Tóth István** és **Tolnay István** lelkipásztorokra, kik nemcsak, hogy itt szolgáltak, de itt is hunytak el, s az általuk pásztortolt gyülekezetek tagjai itt vettek tőlük földi búcsút. Néhai Tóth István 1791-1815 között szolgált Pozbán és az akkor hozzá tartozó három leányegyházban; néhai Tolnay István pedig 1843-1870 között szolgált.

Miután Dukon András pozbai lelkész ismertette mindkét lelkész életrajzát, itt végzett tevékenységeiket, szolgálataikat, felkérte **Sándor Veronika** újlóti lelkésznőt, hogy ő is szóljon az egybegyültekhez. A lelkésznő egy Igével kezdte köszöntését, *a szeretet épít* (1Kor. 8:1). Felemelő érzés, hogy több mint kétszáz év elteltével is miként tud minket összekötni az Isten iránt végzett szolgálat.

Ifj. Mészáros Tímea pozbai gyülekezeti ifjú Debrenti Dánieltől *Adj hálát!* c. verset tette szavalatában közkincsé.

Majd szót kapva **Sugár Tamás** nagyigmándi lelkész a Zsidókhoz írt levélből idézett: „*Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.*” (Zsid. 13:8) Elmondta, hogy a mai napon visszatekintünk a múltba, miközben a jelenben vagyunk és a jövőben reménykedünk. Mindezt úgy kell tennünk, hogy Jézus legyen a középpontban.

A pozbai gyülekezet **asszonykórusától** a „*Krisztusban egy az egyház*” c. éneket hallhattuk. Isten áldása kísérje további szolgálataikat is.

Kassai Gyula, a barsi egyházmegye esperese nevében is köszöntötte az emlékező gyülekezetek tagjait, aki hangsúlyozta, hogy a mai napon ne csupán a két néhai lelkészre gondoljunk, de valamennyi órállóra, gondnokokra, presbiterekre, gyülekezeti tagokra, mindazokra, akik az Ige alapján szolgáltak.

Ifj. Kiss Éva, az egyházmegye gondnokának lánya Csiha

Kálmántól *A reformáció és a gályarabok emlékére* c. verset szavalta el.

Nemzeti imádságunknak, a Himnusznak az eléneklése után **Bajak Margit** pozbai gondnokasszony kapott szót, Isten áldását kérve az egybegyültekre, kiemelve, hogy továbbra is anyanyelven hallgathassuk Isten Igéjét és annak hirdetését.

A testvérgyülekezet, Nagyigmánd lelkésze, Sugár Tamás és gondnoka

Végül **Mente Róbert** pozbai másodgondnok úr köszönetet mondott az Úrnak, hogy Egyházába szolgálatra rendelte és hívta őt. Hálás azért, hogy szolgálhat.

A záróéneket követően az ünneplő sereg kivonult a templom melletti emlékhelyhez, ahol leleplezésre került a fent említett két néhai lelkipásztor nevével ellátott emlékkő a köv. igeverssel „*Aldott az Úr, őseink Istene...*” (Ezsd. 7:27)

Miután elhelyeztük a kegyelet koszorúit és a megemlékezés virágait, elénekeltek a 90. zsoltárunk első versét: „*Tebened bízunk eleitől fogva.*”

Ezúton is köszönetet mondunk a pozbai gyülekezetnek a szervezésért, az együttlétért, valamint a terített asztalokért.

Isten áldása legyen továbbra is mindazokon, akik lélekből jóakarattal tudnak szolgálni – Isten dicsőségére az emberek javára.

Sándor Veronika, fotó: Mente Róbert

Zenés istentisztelet

Serke a Gömöri egyházmegyében található község. A Rimaszombati járásban, a Rima folyó jobb partján terül el. Lakosainak száma kb. ezer fő, s ennek közel fele vallja magát reformátusnak.

A gyülekezet beszolgáló lelkipásztora Szőkéné Orémus Zsuzsanna, aki csak nem oly régtől teljesít itt szolgálatot, és igyekszik fellendíteni a lelki életet. Ennek érdekében rendhagyó istentiszteletre került sor a helyi templomban 2016. október 16-án. A zenés istentiszteleten az igehirdetés szolgálatát Ottenberger Balázs nekézsenyi lelkipásztor

végezte, aki a reformáció ünnepéhez kapcsolódva a megújulásra hívta fel a hallgatóság figyelmét. Egyéni és közösségi életünkben is a szív, a lélek megújulására van szükségünk.

Erre a vasárnap délutáni alkalomra a kör-

nyező falvak gyülekezetének néhány lelkes tagja is eljött a kis templomba, hogy együtt meghallgassák a nekézsenyi Hosanna nevet viselő egyházi énekkar előadásában elhangzó lelket gyönyörködtető ismert egyházi énekeket és saját szerzeményeiket. Ezáltal anyaországunk és tőlük egy határvonallal elszakított helyi reformátusok együtt dicsóíthattuk Iste-

nünket, hálát adva azért a lehetőségért, mely alapján egyre inkább közelebb kerülhetünk egymáshoz.

Az istentiszteletet követően a helyi gyülekezet lelkes tagjai a magyarországi vendégeket szeretetvendégségre invitálták, melynek keretében kötetlen beszélgetéssel tettük kellemesebbé ezt az ünnepélyessé alakult őszi vasárnapot. A szeretetvendégségre a helyi parókia épületében került sor. Az épületen még folyamatban vannak a felújítási munkálatok, viszont a belső helyiségek igencsak kellemes környezetet biztosítottak e hangulatos rendezvényhez. Ez már a második alkalom ebben az évben, amikor a lelkésznő vezetésével találkozhattunk magyarországi református közösséggel.

Reménykedve tekintünk a jövő felé, hogy a hasonló találkozások folytatódni fognak és ezután a már alig létező határnak hol egyik, hol másik oldalán sikerül összehozni ehhez hasonló találkozásokra adó alkalmakat. Ennek megvalósításához kérjük Isten segítségét!

Kercz Nagy Zita, rimaszécsi presbiter

Tíz éves a CALIX

A Kis- és Nagytárkányi Református Egyház Calix női kara fennállásának 10. évfordulója alkalmából 2016. június 19-én, vasárnap 14.00 órai kezdettel jótékonysági koncertet rendezett a Kistárkányi Református Templomban.

Calix

Az énekkar 2006. márciusában alakult Nagy Katalin vezetésével Kistárkányban, 16 taggal a helyi Református Nők Egyesületének tagjaiból. A Calix nevet választották, mely a 'kehely' szó latin megfelelője. Nemsokára bemutatkoztak a Ladmoci Kórustalálkozón, majd egymást követték az alkalmak, ahol számot adhattak kitartó munkájuk eredményéről. A sok szép dicséret, zsoltár, Istent dicsőítő és világi ének Bodrogköz számos községében, templomában elhangozhatott. Szívesen tettek eleget egyházi, falunapi, kórustalálkozási felkéréseknek. A 10 év alatt többször énekeltek Miskolcon, Erdélyben, a Tárkányok Találkozójának helyszínein, Kistárkány község ünnepein, a hagyományos Szilvanapokon. Természetesen a helyi templomban sem múlt el ünnep, sem esküvő énekük nélkül. A kórus nagyon összetartó egység. Az egyházi rendezvények, vendéglátások munkálataiból is mindig nagy részt vállalnak. Szeretnek együtt sütnifőzni, közben kiszaladnak a terembe énekelni egyet, és folytatják, ahol abbahagyták.

Kisgéresi énekkar

A 10 éves fennállás alkalmából elhatározták, hogy a legmagasztosabb megoldást választják az ünneplésre: színvonalas koncertet rendeznek a templomban **jótékonysági céllal**. Az adományok teljes mértékben a parókia és az imaház felújítását segítik.

Szerénytelenség nélkül mondhatjuk, hogy színvonalas program sikeredett. Az alkalom áhitattal kezdődött, melyet Nt. Tarr Ferdinánd tartott. Majd egyházmegyénk esperese Ft. Kendi Csaba szólt. Szerinte az éneklés magában felemelő érzés, és hogy ezt így együtt a templomban Istenhez szólna tesszük, ez csodálatos. Elsőként két tanuló- Matyi Rebecca és Fazekas Edina - előadásában a Házi áldást hallottuk megzenésítve. Ezt követte ifj. Spišák István klarinétművész,

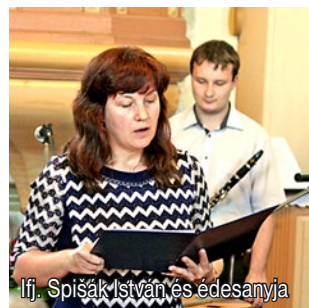
A gyermekkórus

kit édesanyja, Spišák Mária, kísért zongorán. A Calix énekkartól két szólamű feldolgozásban hallhattunk három dicséretet. A kisgéresi református énekkar igazán vidám, citerakíséretes előadása után a Tiszacsernyői Művészeti Alapiskola tanárai valóban művészi előadással emelték koncertünk színvonalát. Chomová Emanuela hegedűjátékát, Soltész Lí-

A Tiszacsernyői Művészeti Alapiskola tanárai

dia énekét, Jesztreby Márta-gitár-, és zongorajátékát hallgathatta a közönség. A helyi alapiskola gyermekei angyali hangokkal adták elő a Milenniumi ódát Tarr Hanna Barbara zongorakíséretével, majd egy musicalrészletet a Valahol Európában c. film-ből. A Calix kórus világi énekei / Kormorán / után a Hallelujával zárult a koncert, melyet Pollák Éva adott elő egy háromtagú zenekar kíséretével. Nagy Gusztáv, Gönczy József és Pitóczky Gyula végig közreműködött a koncert alatt.

Ifj. Spišák István és édesanyja

Pollák Éva

Istennek hála a jó időért, a hálás közönségért, az adományokért!

Köszönet a lelkész házaspárnak, Kistárkány polgármesterének, Bálint Csillának és minden segítő kéznek.

Mgr. Nagy Katalin

Idősek köszöntése

„Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul”

Urunk, hálaadással köszönjük, hogy a Te oltalmaddal megtarthattuk nyugdíjasaink, öregeink köszöntését 2016. november 5-én. Az alkalmat családi napként tartjuk nyilván. Megnyitották: Hurák Ottó polgármester helyettes, pópresbi-

projekt önrésze. Nyugdíjasaink gazdagon megterített asztal mellett beszélgettek, szórakoztak, emlékeztek a régi szép időkre. Soli deo gloria

Borzy Bálint, szalóci gondnok

Megnyitó Nt. Adré Jánossal

Hurák Ottó ifj. gitárszáma

Csefo Kincső szava

ter és Gazsi Mónika, az Önkormányzat kultúrával foglalkozó bizottság tagja, presbiter. A jelenlévőkhöz igével szólt tiszteletes urunk, Mgr André János. Gazdag kultúrműsorral köszöntötték a jelenlévő nyugdíjasokat: hittanosok, konfirmadusok, egyházközségünk gyermek és ifjúsági zenekara, valamint Gazsi Mónika által betanított, sikert aratott táncos cigány gyermekeink és a Szalóka PT éneklőcsoportja. Az alkalom a HEKS

Bravis Adrián mesemondó

Cigánygyerekek tánca

Szívesen szolgálnál a fiatalok felé?

„emlékezzél meg a te Teremtődről a te ifjúságodnak idejében, míg a veszedelemnek napjai el nem jönnek, és míg el nem jönnek az esztendők, melyekről azt mondd: nem szeretem ezeket“ Préd. 12,3

„Szívesen szolgálnál a fiatalok felé?“ - ez volt a címe a Barsi Egyházmegyében 2016.10.8-án, az ipolysági református gyülekezet kezdeményezésére, a Firesz - Duna Mente szervezésében megrendezett szolgálók napjának. A programot a Fiatal Reformátusok Szövetségében már évek óta ténykedő Gyurcsics Júlia, Fekete Vince, Záhorszky Zsuzsanna és az ipolysági gyülekezetből Izsmán Adél biztosították.

A szolgálni vágyók és szervezők közös álma, hogy a barsi egyházmegyében is kibővíljenek a szigorúan biblia tanítására épülő, fiatalokat megcélzó rendszeres református ifjúsági alkalmak. Fontosnak tartjuk, hogy a fiatalok már ifjúságuk idejében megismerjék Istent, és átadják neki életüket.

A szolgálóknak szánt nap programja az ifjúsági munka gyakorlati kérdéseit tárgyalta: Hogyan is lehet jól szolgálni? Mire kell figyelni? Milyen szolgálatban lehetnek jó?

Isten az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég és ez a szolgálatban sincs másképp: a szolgálatra Isten hív, Ő adja meg a talentumot hozzá, Ő készíti az alkalmat, Ő adja a szavakat a szánkba, Ő az Úr, mi a szolgálak és mindennek az Ő dicsőségét kell szolgálnia az elejétől a végéig. Amit viszont emberileg meg tudunk tenni azt meg kell tennünk, képességeink felső határáig. Számba vettünk ezért néhány pontot, amik megszívlelendők és megfogadandók:

Élj az Úrral és tanulmányozd az Ő igéjét - Jézus mondja: „Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem.“ (Ján. 10, 27) Minden Istennek való szolgálat alapja a személyes kapcsolat Istennel. E nélkül az élő kapcsolat nélkül nem működhet a szolgálat. Isten az, aki utat mutat, figyelmeztet, helyreigazít, védelmez és ajtókat nyit a szolgálatban. Törekedni kell tehát erre a szoros kapcsolatra az Istennel.

Vizsgáld meg a szívedet - „Az embernek minden úta igaz a maga szemei előtt; de a szívek vizsgálója az Úr.“ (Péld. 21,2) Isten akar és tud segíteni. Ha tekinteted az Úrra veted nyilvánvalóvá teszi számodra gyarlóságaid. Gyakori, hogy a szolgálók összehasonlítgatják magukat másokkal - „az az előadó sokkal jobb nálam...“ ha ilyen tapasztalunk szigorúan az Úr elé kell vinnünk ezeket a kételyeinket.

Összpontosíts az erős oldalaidra - Isten adottságokkal, tehetséggel, lelki ajándékokkal látott el minket, amik nagy kiváltságok, de felelőséggel is tartozunk értük. El kell velük számolni, hogyan sáfarkodtunk velük - vigyázzván, mert sem a napot, sem az órát nem tudjuk mikor lesz a számadás.

Olvass, és hallgass segédanyagokat - rengeteg könyv, videó, előadás áll rendelkezésünkre ezekkel élni lehet és kell.

Ismerd meg a magadról alkotott hazugságokat, amiknek hiszel - a Sátán ott támad, ahol tud, a jó önismeret segít,

hogy gyenge oldalaid is védeni tudd. Kétségeiddel küzdhetsz, vagy túlzottan fejedbe szállhat a dicsőség. Óvakodjunk ezektől a szélsőségektől.

Legyen támaszod – „Mert a hol ketten vagy hárman egybe-
gyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Máté 18,20) A
szolgatás közössége imában és támaszban az egész szolgál-
lat alapja. Egymás terhet hordozzátok és osztozzatok meg
az örömeiben, egymást szeretetben intsetek, egység legyen
köztetek és Isten biztosan köztetek lesz.

Emlékezz magad az igazságra – „Emlékezzetek meg az
ő csudálatos dolgairól, a melyeket cselekedett, az ő csudáiról és
az ő szájának ítéletéről” (1 Krón. 16,12) Az ember hajlamos a
felejtésre, alakíts ki magadnak egy rendszert, amivel az Isten
igazságaira folyton emlékezteted magad – készíts számodra

aktuálisan vezető igékből faliújságot és emlékeztess magad
arra az útra is, amin Isten már végigvezetett – ehhez segítség
lehet egy imanapló.

Istennek szolgálni nem könnyű feladat, sok küzdelem-
mel és szenvedéssel is jár, mégis a legcsodálatosabb dolog a
földön és úgy van ahogy az ige is mondja: „Mert megbánha-
tatlannak az Istennek ajándékai és az ő elhívása.” (Róm. 11,29)
A kérdés továbbra is fennáll: „Szívesen szolgálnál a fiatalok
felé?” ha szívesen szolgálnál továbbra is jelentkezhetsz szolgál-
latra a Firesz – Duna Mente oldalán vagy az ipolyi református
gyülekezet e-mail címén legyen szó éneklésről, zenélésről,
asztal körüli szolgálatról, csoportvezetésről, szervezésről...
Várunk Téged!

Halászik Emese

Beszámoló a Konfirmandus napról

Az Abaúj-tornai Egyházmegye konfirmandusai számára immár
hagyománnyá vált, hogy az őszi konfirmandus-napot a Szádalmási
Magyar Tannyelvű Alapiskola és Óvoda tornatermében szervezzük
meg. Az alkalom 2016.november 26-án reggel fél tízkor kezdődött a

Lk 15, 8-10 igei köszöntéssel, ahol 61 konfirmandus, 14 lelkipásztor,
2 szülő és 14 segítő vett részt.

A közösségi alkalom énekléssel folytatódott, amit Nt. Molnár Ár-
pád, Nt. André János és Nt. Hranýó Mihály lelkipásztorok vezettek,
Hranýó Ádám és Molnár Zsófia szereplésével. Az ifjak szívből énekel-
ték a 328.dicséretet és hívták a közösségeket az újraéledésre: „Jöjje-
tek, Krisztust dicsérni.”

Központi témánk az újraélesztés, újratervezés volt. Az előadást
Buzza Zsolt missziói előadó tartotta, az Ezsdrás 9,9 alapján: „Mert
szolgák vagyunk, de Istenünk szolgátságunkban sem hagyott el ben-
nünket. Kiterjesztette ránk a perzsa királyok szeretetét, és megem-
gellte, hogy feléledve, fölemelhesük Istenünk házáat, hogy helyreál-
lítsuk azt romjaiból, és védőfalat adott nekünk Júdában és

Jeruzsálemben.”

Ezsdrás bűnvalló imáján ke-
resztül választ kaptunk több kér-
désre is. Hogyan történik a kö-
zösség felélesztése? Először is
imádsággal. Amit hittel kérünk,
valóban teljesíti az Úr. A máso-
dik nagy pillére az újraépítkező
közösségnek a hit. Isten drága
szent ajándéka, hogy a romok-
ból lehet valóság, új lehetőség
és új irány. Ehhez a Szentírás ad
nekünk alapot. Az írott és hirdet-
te ige, valamint Isten kijelentett Igéje az Ő Lelke által. Csak Jézus fé-
nyével lehet továbblépni. A legnagyobb segítség mégis a missziói
lelkület, amikor tudod, hogy sokan hiányoznak a templomból. „A
munka sok, és a munkás kevés” alapon csatlakozol a kevéshez, az
erőtlenhez, és rábírod magad Istenre. A halott gyülekezeteinket csak
a Lélek tudja életre kelteni, aki képes az ő szolgáltaiban a gyümölcsöket
is kimunkálni. Mindenki azzal szolgáljon, amit felülről kapott. Ezért
énekeltük olyan bátran: „Fényedd, fényedd hívsz, én újra látom,
az otthon merre vár. Fényedd, fényedd kormányozd hajómat, zúg-
hat minden, így partot ér.”

Az előadás után csoportbeszélgetés következett. A csoportok
európai és magyar reformátoraink neveit kapták és megismerkedtek
az ő munkásságukkal. Ők hogyan élesztették újra és hogyan tervez-
tek újra Istennek országuk és népük javára? Husz János, Kálvin Já-
nos, Luther Márton, Bucer Márton, Zwingli Ulrich, Méliusz Juhász
Péter, Szenci Molnár Albert és Borkó Julianna hozzájárultak ahhoz,
hogy a reformáció terjedjen.

A csoportbeszélgetés után elfogyasztottuk hagyományos ebédünket: virsli, ketchup, mustár, kenyér. A fiúk, míg a lányok ettek, a bőrt rúgták, a lányok pedig hullahopp-karikáztak.

Délután a játékoké volt a főszerep. A felállított csoportok alapján indultak el az ifjak közösen nyolc helyszínre. Közelebről megismerkedtek a Lélek gyümölcseivel, amit puzzle formájában készítettünk el nekik. A legfőbb cél ezek memorizálása, felismerése és hasznosítása a gyülekezeteinkben. A következő állomáson a templomi berendezésekkel ismerkedtek az ifjak. Az volt a feladatuk, hogy megszólaltassák őket, és plakátra lerajzolva elmondják, hogy mit érez egy üres templomi pad, egy elhalkult orgona, magára maradt úrasztala. A csoportoknak végig kellett menni a biztonságos lézerpályán, ahol mozgáskoordinációt, hajlékonyságot vizsgáltunk időmérő eszközzel. A

templomépítésben is szorgoskodtak, hiszen építőköcskák maximális felhasználásával kellett templomtornyot és hajót építeni. A következő játék az egymásra figyelést, érzékelést célozta meg. Több játék a csapatépítésre, segítségnyújtásra és bizalomra épült. Végül a gyermekek jeleskedtek az éneklő állomáson is, ahol biztonságát adták annak, hogy elsajátították a tanult énekeket.

A konfirmandusnap a csapatok kiértékelésével, közös énekléssel és Nt. Varga Zoltán esperes-helyettes imádságával ért véget.

Hálát adunk a mindenható Istennek, hogy megáldott minket, és köszönjük az egyházmegye támogatását, valamint a Szádalmási Református Egyházközség szerető és gondoskodó fogadtatását. Istennek legyen hála ezért az alkalomért.

Dr. Buza Zsolt, missziói előadó

Lelkészbeiktatás és segédlelkészek kibocsátása Iskén

Örömteli eseményre hívogatót az Iskei templom harangja október 2-án. Örömteli eseményre, hiszen három esztendőszolgálat után, beiktatták hivatalába a gyülekezet szolgálattevőjét, e sorok íróját, Nt. Egri Gergőt, valamint két segédlelkészt bocsátottak ki ünnepélyes keretek között.

Az ünnepi Istentisztelet közös énekléssel kezdődött, az ének után Nt. Krausz Viktor esperes úr olvasta fel az ünnepi alkalom Lekcióját, mely Lk 12, 22-32-ben volt megírva, majd az elő ima és az igehirdetés előtti ének után egyházunk püspöke, Ft. Fazekas László hirdetett igét Lk 12,32 alapján. Az ünnepi igehirdetés után került sor a beiktatásra, mely során az esperes úr a Kol 3,13 alapján helyezett egy párgondolatot a gyülekezet és a lelkész szívére, majd a beiktatott lelkész székfoglaló beszédére került sor, mely a Jer 1, 4-9 alapján hirdette. A székfoglaló beszéd után, a szolgatárs kollégák, egy-egy Igével köszöntötték a szolgálattevőt, Isten áldását kérve a lelkész, és a gyülekezet életére és közös munkájukra.

Az ünnepi Istentisztelet végén került sor két segédlelkész, név szerint Bobvos Gergely Máté, és Pospisil Miklós ünnepélyes kibocsátására, melyet egyházunk püspöke végzett el.

Az alkalom a püspök úr áldásával, és nemzeti imádságunk eléneklésével ért véget.

Egri Gergő

Természetgyógyászat az ige mérlegén - Ipolyság

Az Ipolysági református gyülekezetbe látogatott Dr. Erdélyi Judit a „Természetgyógyászat az ige mérlegén” című előadással 2016 október 1-én. Az előadó nagyon gazdagon tárgyalta a témát, mindnyájan találhattunk benne üzenetet, figyelmeztetést, mire kell vigyáznunk ha meg akarjuk védeni magunkat, családjunkat. Segített továbbá abban, hogyan feleljünk meg azokra a kérdésekre, amelyekkel a mindennapi életben találkozunk kétes módszerekkel kapcsolatban, és figyelmeztethessük környezetünket ha ezeknek a „gyógymódoknak” a hálójába kerülnek.

Az Úr Jézus az ajtó, és ha mi más ajtókat nyitogatunk, nagy veszélybe kerülhetünk, kapcsolatba kerülhetünk a szellemi, démoni világgal. Figyelmeztetett bennünket a meditációra, mint egy formájára a démonvilággal való kapcsolatteremtésnek.

Megtudtuk, hogy a gonosz a hiszékenységünket használja a becsapásunkra. Ez 3 csoportra osztotta az előadó:

1. Amikor a saját elképzeléseinket, feltételezéseinket tényként tálalva mondjuk el, adjuk tovább, pl. vegetariánus életmód, testkontroll, biorezonancia...

2. A gonosz kínálata valamilyen hazugságon, átverésen alapul. Nem károsak, sőt némelyik hasznos is lehet, de az áruk nem arányos a hatásfokukkal. pl. Biopron lámpa, Mecos stresszoldó készülék,

Aloe Vera, Béres csepp, Svéd csepp, Pí víz, életkristály, magzatvédő vitaminok...

3. A legveszélyesebb csoport, amikor a gonosz már okkult hátterű árut kínál, pl. akupunktúra, energia gyógymódok, relaxáció... Az alternatív medicina szerint léteznek műszerekkel kimutathatatlan energiák. A céljuk az energia egyensúly visszaállítása, pl. akupunktúra, akupressúra, reflexológia, akupressúra, agykontroll...

Nagy veszélyt jelentenek az un. Energia gyógymódok is, pl. kézrátételes kezelés, szellemgyógyászat, távgyógyítás... Ezekkel valós kapcsolatfelvétel történik a démonvilággal.

Az előadó kitért még a homeopátiás gyógyszerekre is, melyeknek valós hatásuk nincs, csak nagy üzletet jelentenek a gyártó számára. Gyakran olyan betegségeket „gyógyítanak” melyek idővel maguktól is meggyógyulnának.

Végül megtudhattuk, hogy semmi okunk a félelemre nincs, mivel ahogy Jézus mondja „mert jön a világ fejedelme, de énbennem nincsen semmije” Jn 14,30. Jézus felett nincsen semmilyen hatalmas ezeknek a módszereknek. A Krisztusba vetett hit védettséget és biztonságot nyújt számunkra.

Izsmán Adél

Országos nőegyesületi konferencia – Alsómihályi

A SzRKNE alsómihályi helyi szervezet által 2016. november 13-án került sor az őszi országos konferencia megtartására, a helyi kultúrházban. Erre az alkalomra a működő helyi szervezetek képviselői szép számban fogadták el a meghívást, főként a Zempléni Egyházmegyéből, s legtávolabbról érkezett vendégeink pedig Szádalmásról tisztelet meg jelenlétükkel, a lelkipásztor kíséretében.

Nt. Györky Szilvia országos SzRKNE elnök köszöntője után, az alkalmat Nt. Blanár Gabriella, kispécsi lelkipásztor igei szolgálata nyitotta meg, aki Róma 7:14-25 alapján tett hitvallást a kísértésekkel, bűnökkel küzdő emberről, akit egyedül a kegyelem tud megváltani. Igéihirdetésében kitért a női szerepek betöltésének nehézségeire és buktatóira, amelyek gyengévé és kiszolgáltatottá teszik őt, képtelenné válva arra, hogy női, asszonyi küldetését beteljesítse; ebből az egyetlen kiút bűn felett való uralkodás, Jézus Krisztus győzedelmes ereje által.

Az áhítatot Ft. Csoma László lelkészegyesületi elnök előadása követte, aki egyháztörténeti alapokon szemléltette mindazokat az eseményeket, amelyek megelőzték és elősegítették, ill. szükségessé tették a reformációt.

Az előadást követően a mintegy 70 résztvevő meghallgatta a

nagykövesdi ökumenikus kórus advent-előtti koncertjét, amely Gulyás Hajnalka vezetésével és a tagok készségével-tehetségével mindig áldott élmény.

Az esemény végeztével, a jelenlevők, nőegyesületi tagok és lelkipásztorok egy szerény szeretetvendégségen vettek részt. Köszönet illeti a helyi nőegyesület elnökét és a nőegyesületi tagokat, akik szeretettel készítettek elő ezt az áldott találkozót. Mindezért legyen Istené a dicsőség!

Györky Sz.

“Vigyél hírt a csodáról”

Sok helyen adakozás indul a karácsony előtti adventi időszakban. Egyházak, társadalmi szervezetek igyekeznek fényt vinni azoknak a családoknak az életébe, akiknek a mindennapok, és kivált az ünnepek, elhordozhatatlan terheket jelentenek. Emlékszem egy üzletemberre, aki karácsony előtt nem sokkal megjelent a lelkesi hivatalban. A megszokott adományok többszörösét tette az asztalra. Majd bocsánatkérő arccal elmondta, a munkája miatt csak ritkán jut el az Isten házába, de azért ily módon is szeretné megköszönni, hogy a Fennvaló egész évben megtartotta őt, családját, és vállalkozása is sikeresen működött. Kérte, gondoskodjunk róla, hogy jó helyre kerüljön az összeg.

Ünnepi asztalnál osztotta meg valaki nemrég a környezetemben gondolatait arról, hogy az ember szinte egész életén át gyűjtöget. Folyton újraíródik a megszerzendő tárgyak listája. Minden bevásárlás után máris újabb hiányérzet tépi a lelkünk táját. Aztán jön egy életkor, a bölcsés érett középkorúak és idősek időszaka, amikor végre abban is örömeinket leljük, ha adhatunk. Ha segíthetünk egy-egy ruhadarabbal, könyvvel, pénzbeli támogatással, és sokféle egyéb módon. “Ilyenkor decemberben” valami ilyesféle adniakarás hullámmal egyre több szívben, a lelki készülődés jegyében. Amikor valami megmagyarázhatatlan empátia folytán igyekszünk gondolni azokra is, akik önerőből képtelenek méltóan megülni az ünnepet. Sokat szidjuk az emberáramító médiát, az időrabló tévét, internetet, de talán mi is tapasztaltuk már egy-egy fájdalmas élethelyzetben, ami sokaknak

egyenesen állandóság: nagyon sok családnak csak a tévé hozza be, ilyen-olyan formában az ünnepi csillogást. A karácsonyi békességet. Az ünnepi asztalt. A szürke otthonba, a kisdéről szóló örömhírt. A káromkodásokkal és üvegcsörömpöléssel teli szentestébe a betlehemi megérkezést. Ezért kell adnunk, hogy akiknek az életébe egész évben nem jut semmilyen csillogás, azoknak legalább mi, önkéntes pásztorok és bölcsek, vigyünk “hírt a csodáról” (Márai).

Milyen érdekes: a betlehemi jászol minden csak nem méltó születési helyszíne a kisdednek. Melyikünk fogadta volna el? Az Istennek megfelelt. A messzi földről érkező bölcsek, dicsőítésként egy vagyont borítanak a szent szüle pár labia elé. És mégis a legtöbb, amit azon az első karácsonyon adhatnak, együtt a pásztorokkal, hogy eljuttanak a kisdedhez és onnan a szélrózsa minden irányába viszik a Megváltó születéséről szóló hírt. 2016 decemberében, amikor lassan letelnek a hónap utolsó nap-számai is, és bensőkben készülünk valami mérlegfélélet megfogalmazni önmagunkról, talán éppen ennek az Isten-hirdetésnek látjuk a legnagyobb, szorító hiányát. A saját, környezetünk, nemzetünk és voltaképpen az egész kontinens életében. Több ige, több hit, több ima kellene mindarra, ami minket ér. Az életünket kísérő jelenidőbe. Örömeinkbe és bánatainkba. Hogy megtartassunk. Vele és általa. Hogy odahajoljon a szívünk azokhoz, akiknek az ünnep, talán csak valami tévében látott, de soha meg nem élt csoda. (KÉPMÁS)

Fábián Tibor

Hitvalló élet

Gulácsy Lajos 1925-2016

„1925. január 8-án születtem Tivadarfalán, Ugocsa megyében, vasutas családban, hetedik gyerekként. Később az öcsémmel nyolcan lettünk: négy fiú és négy leány.” Ilyen prózaian kezdődik egy hitvalló élet, hogy aztán a történelmi folyamatokban egyre inkább csiszolódjon, Isten kezében hitvalló életté formálódjon. A november hónapban a menyeyi révbe ért Gulácsy Lajos nyugalmazott püspök, akinek 2009-ben megjelent „életírásából” csodálatos bizonyossággal szólal meg a hit, az Úrtól kapott igei tisztánlátás, és krisztusi életértékelés. „Nehéz körülmények között megta-

pasztaltuk az Úr oltalmát. A fogságban töltött idő életem legértékesebb ideje volt. Ott volt a helyünk, mert ott volt legjobban szükség az evangélium megtartó erejére, annak hirdetésére. Mondhatom, hogy a hét szűk és a hét bő esztendő volt ez egyszerre.” Akik hallhatták szolgálatát, érezhették, rendkívüli kegyelemmel vezette őt Megváltója, s ő ezt nagy közvetlenséggel, szeretettel hirdette, legyen érte áldott az Úr neve.

Csoma L.

Bihari Dezső: Karácsonyi Kérés!

Kériünk édes Atyánk,
fogadd el imánkat,
s üzz el szíveinkből
minden gonosz vágyat.

Legyen örvendetes,
együttes zsolozsmánk,
erre a koronát
magad tedd jó Atyánk.

Áldd meg karácsonyunk,
s vezéreljed léptünk,
hogy mindenkor, mindig
szívünkben dicsérjünk.

Kegyelmedből élve,
békédre találjunk,
mi téged dicsérjünk,
s Te lakozz mi nálunk!

REFORMÁTUS
Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás

– igazgató Csoma László

Terjeszti a Deregyő-i Református Keresztyén
Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő - Fülöp Sándor,
felelős szerkesztő: Györky Szilvia
szerkesztők - Režić Annamária, Kraus Viktor
kárpatmedencei tudósítók:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahňov-Deregyő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk

FELHÍVÁS

A Lónyay Gábor Polgári Társulás kéri azokat a gyülekezeteket, ahol a hívek 2%-os adójukat társulásunknak utalták, mielőbb küldjék el az adóhivatal által lepecsételt igazolást, hogy a támogatókat eljuttathassuk a kedvezményezetteknek.

Csoma László, a polgári társulás igazgatója

A Szeretetnaptár 2017-es kiadása és a Református Újság a 2017-es évre már rendelhető szerkesztőségünk címén, változatlan áron:
076 74 Drahňov-Deregyő 216,
Tel.: 056/6395396,
e-mail: ladislavcsoma@gmail.com.

A megrendeléseknek beérkezésük sorrendjében teszünk eleget.

Csoma László

BIBLIA OLVASÓ

v e z é k f o n a l

1.	V.	Zsoltárok 34
2.	H.	Zsolt 35
3.	K.	Zsolt 36
4.	Sz.	Zsolt 37, 1–20
5.	Cs.	Zsolt 37,21–40
6.	P.	Zsolt 38
7.	Sz.	Zsolt 39

8.	V.	Zsolt 40
9.	H.	Zsolt 41
10.	K.	Zsolt 42
11.	Sz.	Zsolt 43
12.	Cs.	Zsolt 44
13.	P.	Zsolt 45
14.	Sz.	Zsolt 46

15.	V.	Zsolt 47
16.	H.	Zsolt 48
17.	K.	Zsolt 49
18.	Sz.	Zsolt 50
19.	Cs.	Zsolt 51
20.	P.	Zsolt 52
21.	Sz.	Zsolt 53

22.	V.	Zsolt 54
23.	H.	Zsolt 55
24.	K.	Zsolt 56
25.	Sz.	Zsolt 57
26.	Cs.	Zsolt 58
27.	P.	Zsolt 59
28.	Sz.	Zsolt 60

29.	V.	Zsolt 61
30.	H.	Zsolt 62
31.	K.	Zsolt 63

1Thesszalika 1
1Thessz 2, 1–12
1Thessz 2,13–16
1Thessz 2,17–20
1Thessz 3, 1–8
1Thessz 3, 9–13
1Thessz 4, 1–8

1Thessz 4, 9–12
1Thessz 4,13–18
1Thessz 5, 1–11
1Thessz 5,12–22
1Thessz 5,23–28
2Thesszalika 1
2Thessz 2, 1–12

2Thessz 2,13–17
2Thessz 3, 1–5
2Thessz 3, 6–15
2Thessz 3,16–18
1Timóteus 1,1–11
1Tim 1,12–17
1Tim 1,18–20

1Tim 2, 1–7
1Tim 2, 8–15
1Tim 3, 1–7
1Tim 3, 8–13
1Tim 3,14–16
1Tim 4, 1–5
1Tim 4, 6–11

1Tim 4,12–16
1Tim 5, 1–16
1Tim 5,17–25

J
A
N
U
Á
R

Július

1	Sz	Tihamér, Annamária
2	V	Ottó
3	H	Kornél, Soma
4	K	Ulrik
5	Sz	Emese, Sarolta, Cyril és Metód
6	Cs	Csaba
7	P	Apollónia, Cifill
8	Sz	Ellák, Teréz
9	V	Lukrécia
10	H	Amália
11	K	Nóra, Lili
12	Sz	Izabella, Dalma
13	Cs	Jenő
14	P	Őrs, Stella
15	Sz	Henrik, Roland
16	V	Vaiter
17	H	Endre, Elek
18	K	Frigyes
19	Sz	Emília
20	Cs	Illés
21	P	Dániel, Daniella
22	Sz	Magdolna
23	V	Lenke
24	H	Kinga, Kincső
25	K	Kristóf, Jakab
26	Sz	Anna, Anikó
27	Cs	Olga, Liliána
28	P	Szabolcs, Ince
29	Sz	Márta, Flóra
30	V	Judit, Xénia
31	H	Oszkár

Augusztus

1	K	Boglárika
2	Sz	Lehel
3	Cs	Hermína
4	P	Domonkos, Dominika
5	Sz	Krisztina
6	V	Berta, Bettina
7	H	Ibolya
8	K	László, Oszvald
9	Sz	Emőd
10	Cs	Lőrinc
11	P	Zsuzsanna, Tiborc
12	Sz	Klára
13	V	Ipoly
14	H	Marcell
15	K	Mária
16	Sz	Ábrahám
17	Cs	Jácint
18	P	Ilona
19	Sz	Huba
20	V	István, Magyar nemzeti ünnep
21	H	Sámuel
22	K	Menyhért
23	Sz	Bence
24	Cs	Bertalan
25	P	Lajos, Patrícia
26	Sz	Izso
27	V	Gáspár, Gebhárd, Zoárd
28	H	Ágoston
29	K	Beatrix, Erna, SNP
30	Sz	Rózsa
31	Cs	Erika

Szeptember

1	P	Egyed, Egon
2	Sz	Rebeka, Dorina
3	V	Hilda
4	H	Rozália
5	K	Viktor, Lőrinc
6	Sz	Zakariás
7	Cs	Regina
8	P	Mária, Adrienn
9	Sz	Ádám
10	V	Nikollett, Hunor
11	H	Teodóra
12	K	Mária, Guidó
13	Sz	Kornél, Ludovika
14	Cs	Szeréna, Roxána
15	P	Enikő, Melitta
16	Sz	Édit
17	V	Zsófia, Hajnalka
18	H	Diána
19	K	Vilhelmina, Vilma
20	Sz	Friderika
21	Cs	Máté, Mirella
22	P	Móric
23	Sz	Tekla
24	V	Gellért, Mercédesz
25	H	Eufrozina, Kende, Kleofás
26	K	Jusztina
27	Sz	Adalbert
28	Cs	Vencel
29	P	Mihály
30	Sz	Jeromos

Október

1	V	Malvin
2	H	Petra
3	K	Helga
4	Sz	Ferenc
5	Cs	Aurél
6	P	Brunó, Renáta
7	Sz	Amália
8	V	Koppány, Etelka
9	H	Dénes
10	K	Gedeon
11	Sz	Brigitta, Gitta
12	Cs	Miksa
13	P	Kálmán, Ede
14	Sz	Helén
15	V	Teréz
16	H	Gál
17	K	Hedvig
18	Sz	Lukács
19	Cs	Nándor
20	P	Vendel
21	Sz	Orsolya
22	V	Előd
23	H	Györgyi, Magyar nemzeti ünnep
24	K	Salamon
25	Sz	Blanka, Bianka
26	Cs	Dönmötör
27	P	Szabina
28	Sz	Simon, Szimonetta
29	V	Nárcisz
30	H	Alfonz
31	K	Reformáció ünnepe, Farkas

November

1	Sz	Marianna
2	Cs	Achilles
3	P	Győző
4	Sz	Károly
5	V	Imre
6	H	Lénárd
7	K	Rezső
8	Sz	Zsombor
9	Cs	Tivadar
10	P	Réka
11	Sz	Márton
12	V	Jónás, Renátó
13	H	Szilvia
14	K	Aliz, Klementina
15	Sz	Albert, Lipót
16	Cs	Ödön
17	P	Hortenzia, Gergő
18	Sz	Jenő
19	V	Erzsébet
20	H	Jolán
21	K	Olivér
22	Sz	Cecília
23	Cs	Kelemen, Klementina
24	P	Emma
25	Sz	Katalin
26	V	Virág
27	H	Virgil
28	K	Stefánia
29	Sz	Taksony
30	Cs	András, Andor

December

1	P	Elza
2	Sz	Melinda, Aurélia, Vivien
3	V	Ferenc, Olívia, Advent I.
4	H	Borbála, Barbara
5	K	Vilma
6	Sz	Miklós
7	Cs	Ambrus
8	P	Mária
9	Sz	Natalia
10	V	Judit, Advent II.
11	H	Árpád
12	K	Gabriella
13	Sz	Luca, Otília
14	Cs	Szilárda
15	P	Valér
16	Sz	Etelka, Aletta
17	V	Lázár, Olimpia, Advent III.
18	H	Augusta
19	K	Viola
20	Sz	Teofil
21	Cs	Tamás
22	P	Zénó
23	Sz	Viktória
24	V	Ádám, Éva, Advent IV.
25	H	Karácsony I., Eugénia
26	K	Karácsony II., István
27	Sz	János
28	Cs	Kamilla
29	P	Tamás, Tamara
30	Sz	Dávid
31	V	Szilveszter

A Refortmas falinaptár

Magyarország kormánya segítségével megújított templomok a Zempléni és Ungi Református Egyházmegeyékben

Bacska

Királyhelme

Szürnyeg

Zemplén

Nagygéres

Bés

Deregyő

Nagykapos

(Helyhiány miatt, a következő számban folytatjuk a felújított templomok és parókiák fotóival - A Szerk.)